

Sygn. akt IV U 67/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lipca 2017r. w S.

odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 1 grudnia 2016 r. (Nr (...))

w sprawie S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala S. K. prawo do emerytury od dnia 01 listopada 2016 r.

Sygn. akt IV U 67/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887), odmówił S. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie osiągnął wymaganego wieku uprawniającego do emerytury wynoszącego 67 lat.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony S. K., wnosząc o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu wskazał, że pracował w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w W., gdzie był zatrudniony jako robotnik budowlany w głębokich wykopach, monter rurociągów, spawacz, monter rur stalowych. Prace te są wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wykazie A, dziale V poz. 1 – roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach. Miał dwa okresy zatrudnienia w w/w zakładzie pracy wg jednego świadectwa pracy był zatrudniony od 27.11.1972r. do 4.11.1995r., tj. około 23 lata. Z drugiego okresu zatrudnienia nie posiada świadectwa pracy, ale wykonywał tę samą pracę. Aktualnie ma przyznaną rentę. Do wniosku o rentę dołączył świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 31.12.2007r. (odwołanie k. 1 a.s.).

W związku ze złożonym odwołaniem, z którego wynika, że ubezpieczony ubiega się o przyznanie emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wydał w dniu 25 stycznia 2017r. decyzję odmawiającą S. K. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999r. okresy składkowe i nieskładkowe w łącznym wymiarze 26 lat, 1 miesiąca i 7 dni. Do okresu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresów zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) S.A., gdyż świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie spełniają wymogów formalnych, bowiem brak jest w nich charakteru pracy według rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. oraz podane stanowiska pracy nie są zgodne z zarządzeniem resortowym. Ponadto poinformowano, że zaświadczenie z dnia 17.02.1994r. wystawione przez Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w W. przedłożone w dniu 2.01.2017r. wraz z odwołaniem nie stanowi środka dowodowego na potwierdzenie pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 25.01.2017r. k. 11 a.e.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w decyzji z 25 stycznia 2017r. (odpowieź organu rentowego na odwołanie, k. 3-5 a.s.).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. K. w dniu 28 lipca 2014r. ukończył 60 lat. W dniu 10 listopada 2016r. ponownie wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych dokumentów decyzją z dnia 25 stycznia 2017r. organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999r. okresy składkowe i nieskładkowe w łącznym wymiarze 26 lat, 1 miesiąca i 7 dni, w tym 23 lata, 10 miesięcy i 19 dni okresów składkowych oraz 2 lata, 2 miesiące i 18 dni okresów nieskładkowych. Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono żadnego okresu zatrudnienia wnioskodawcy, w tym okresów zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) S.A., gdyż świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach nie spełniają wymogów formalnych, a zaświadczenie z dnia 17.02.1994r. nie stanowi środka dowodowego na potwierdzenie pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 25.01.2017r., k.11 akt emerytalnych).

Ubezpieczony S. K. był zatrudniony w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) S.A. w W. w okresie od 27.11.1972r. do 4.11.1995r., a następnie od 1.08.1996r. do 31.12.2007r. W okresach od 27.11.1972r. do 28.06.1976r. i od 10.05.1978r. do 30.06.1982r. był zatrudniony jako robotnik budowlany w głębokich wykopach, od 1.07.1982r. do 31.07.1983r. był monterem rurociągów, od 1.08.1983r. do 28.02.1989r. uzyskał angaż na stanowisko ślusarza-spawacza w wykopach, zaś od 1.03.1989r. do 4.11.1995r. i od 1.08.1996r. do 31.12.2007r. był monterem rur stalowych. Pracodawca wystawił S. K. świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, w których wskazał, że ubezpieczony w w/w okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wymienione w wykazie A, dziale V, poz. 1 pkt 1, 3 i 14 załącznika nr 1 do Zarządzenia nr 9 Ministra Administracji Terenowej i Ochrony (...) z dnia 1.07.1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy Resortu Administracji i Ochrony (...), na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej. W okresie od 29.06.1976r. do 11.04.1978r. ubezpieczony odbywał służbę wojskową (dokumenty zgromadzone w aktach emerytalnych i aktach osobowych ubezpieczonego).

Miejskie Przedsiębiorstwo (...) S.A. w W. zajmowało się budową kanalizacji i sieci ciepłowniczych. Roboty były prowadzone w głębokich wykopach od 3 do 6 metrów. Początkowo ubezpieczony zajmował się montowaniem i układaniem rurociągów w wykopach, później zaś spawał gazowo rury, a czynności te były przeprowadzane w głębokich wykopach. Prace przy układaniu i spawaniu rurociągów w wykopach S. K. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Sporadycznie ubezpieczony wykonywał także prace przy załadunku i rozładunku rur (zeznania świadków L. R. i S. B. k. 19v a.s.; zeznania ubezpieczonego S. K. k. 20 a.s.). Ubezpieczony odbył przeszkolenie spawalnicze w okresie od 22 grudnia 1982r. do 11 marca 1983r.

S. K. nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego, a także na podstawie zeznań świadków L. R. i S. B. oraz zeznań ubezpieczonego S. K., które są spójne i w całości wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego S. K. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 poz. 887 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Poza sporem pozostawało, że wnioskodawca osiągnął wymaganą ustawą wiek 60 lat w dniu 28 lipca 2014r., spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 26 lat, 1 miesiąc i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych, jak również nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił, że ubezpieczony będąc zatrudnionym w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) S.A. w W. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę obejmującą montowanie, układanie, a później również spawanie rurociągów w głębokich wykopach od 3 do 6 metrów. Potwierdziły to zeznania świadków i wnioskodawcy, które są wiarygodne, spójne i korespondują z dokumentami znajdującymi się w aktach osobowych i akta organu rentowego. Wskazany okres zatrudnienia ubezpieczonego od 27 listopada 1972r. do 4 listopada 1995r., w tym okres służby wojskowej od 29 czerwca 1976r. do 11 kwietnia 1978r., a także okres od 1 sierpnia 1996r. do 31 grudnia 1998r. podlegał zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach, a praca wówczas przez niego wykonywana odpowiada rodzajowo pracom określonym w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w którym w wykazie A Dziale V pod poz. 1 ujęto roboty wodnokanalizacyjne oraz budowę rurociągów w głębokich wykopach. Ponadto prace sporadycznie wykonywane przez ubezpieczonego przy rozładunku i załadunku rur należało zaliczyć jako prace w szczególnych warunkach określone w wykazie A, Dziale VIII poz. 1 załącznika do w/w rozporządzenia, gdyż niewątpliwie były to ciężkie prace załadunkowe i wyładunkowe. Tym samym ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd miał przy tym na uwadze, że okresy wykonywania pracy po dniu 31 grudnia 1998r. nie są brane pod uwagę przy ustalaniu prawa do świadczenia emerytalnego w myśl art. 184 w/w ustawy, ponieważ

staż pracy uprawniającej do w/w świadczenia liczony jest na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. 1 stycznia 1999r.

Całokształt okoliczności niniejszej sprawy pozwolił zatem uznać, że S. K. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do świadczenia emerytalnego określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2016r., tj. od miesiąca złożenia wniosku o emeryturę.